

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 69/2021

20.01.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА са ..., чији је пуномоћник Павле Петровић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ из Београда, Огранак Електродистрибуција Суботица и ЈП „ЕПС Србија“ из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 267/18 од 16.10.2020. године, у седници већа одржаној 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 267/18 од 16.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 267/18 од 16.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 1146/17 од 16.05.2018. године, у првом ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев. У другом ставу изреке обавезана је тужена ББ да тужиоцу исплати износ од 77.947,42 динара са законском затезном каматом од 29.11.2017. године до исплате. У трећем ставу изреке одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се тужени Оператор дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ из Београда, Огранак Електродистрибуција Суботица и ЈП „ЕПС Србија“ из Београда, обавежу да солидарно са туженом ББ тужиоцу исплате износ од 77.947,42 динара. У четвртном ставу изреке обавезана је тужена ББ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 41.536,00 динара, а одбијен је захтев да се друготужени и трећетужени обавежу да солидарно са првотуженом тужиоцу накнаде трошкове поступка

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 267/18 од 16.10.2020. године одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у делу којим је одбијен тужбени захтев и захтев за накнаду трошкова поступка у односу на тужене Оператор дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ из Београда, Огранак Електродистрибуција Суботица и ЈП „ЕПС Србија“.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата по основу дуга, насталог због неплаћене накнаде за потрошњу електричне енергије за непокретност купљену на судској јавној продаји, за коју је првотужена била евидентирани купац електричне енергије. Побијана одлука донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, док је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради исплате дуга поднета је 29.11.2017. године, а вредност предмета спора износи 77.947,42 динара. Стога се ради о спору мале вредности пошто вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, па је ревизија тужиоца недозвољена на основу члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић